

نغمه بر پشت مولانا

جلال الدین محمد رومی بلخی

به مناسبت هشتصدمین سالگرد تولد

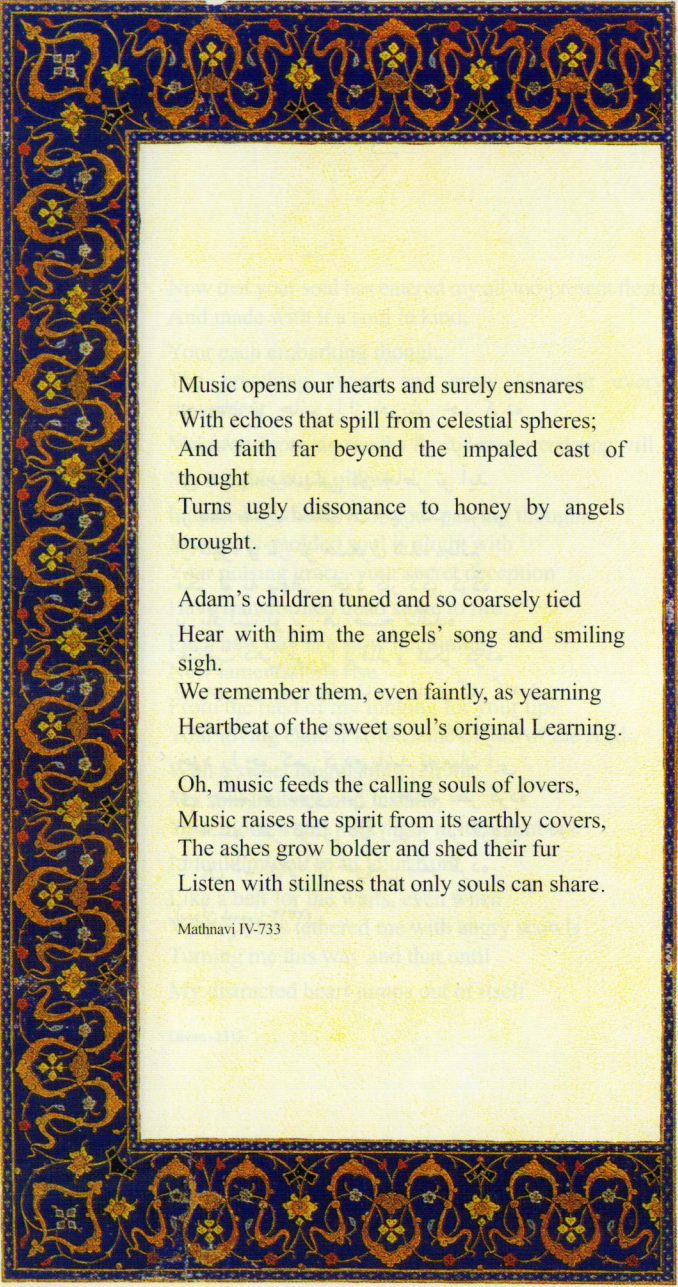

انتخاب و ترجمه اشعار از فارسی به انگلیسی: رفیق عبدالله
تصاویر: مینیاتورها و نگارگری‌های اسلامی-ایرانی

فهرست شعرها

۸۴	سالها مردی که در شهری بُود	۱۳۴	آمد ز نای دولت بار دگر نوایی
۴۶	شعر من نان مصر را ماند	۹۲	آن خواجه را از نیمشب بیماری پیدا شده ست
۱۲۲-۱۲۳	شیخ خندیو یگفتش ای سلیم	۵۲	آن ره که بیامدم کدام است
۱۰۶	صد دهل میزنند در دل ما	۹۴	امروز دیدم یار راه آن رونق هر کار را
۱۱۶	طواف حاجیان دارم به گرد یار می گردم	۱۶	ای جان تو جانم را از خویش خبر کرده
۷۲-۷۳	عاشقی پیداست از زاری دل	۸۲	ای دل بقرار من راست بگو چه گوهری
۳۰	عشقست بر آسمان پریدن	۱۰۸	اینک آن مرغان که ایشان بیضه‌ها زین کنند
۶۰	فقر را در خواب دیدم دوش من	۹۰	با دل گفتم چرا چنینی
۶۲	کرانی ندارد بیابان ما	۵۶	باز آمد آن مهی که ندیدش فلک به خواب
۱۲۶	گر جهان پُر شد ز نور آفتاب	۱۴	بانگ گردشهای چرخ است این که خلق
۳۲	گفت معشوقی به عاشق کای فتی	۱۸	بر چرخ سحر گاه یکی ماه عیان شد
۱۰۴	گوش دار ای احوال اینها را به هوش	۵۴	بشنو از نی چون حکایت می کند
۷۰	لطفی نماند کان صنم خوش لقانکرد	۵۸	جان پیش تو هر ساعت می‌ریزد و می‌روید
۹۶	ما عدم‌هاییم و هستی‌های ما	۱۰۲	چو مست روی توام ای حکیم فرزانه
۴۸	مرده بدم زنده شدم گریه بدم خنده شدم	۴۴	چون آینه راز نما باشد جانم
۲۶	من توام تو منی ای دوست مرو از بر خویش	۱۱۴	چون تو می‌بینی که نیکی می‌کنی
۱۲۸	من چو در گور درون خفته همی فرسایم	۱۰۰	چون ز ساعت ساعتی بیرون شوی
۱۱۰	من دوش به تازه عهد کردم	۴۲	چون شکوفه ریخت میوه شد پدید
۱۱۸	من ذره بدم ز کوه بیشم کردی	۸۶	چون نمایی آن رخ گلرنگ را
۲۸	نگاری را که می‌جویم به جانش	۳۶-۳۷	چه نزدیک است جان توبه‌جانم
۷۸	نماز شام چو خورشید در غروب آید	۶۶	حال من خواب را ماند گهی
۲۰-۲۱	نوردل ماروی خوش تو	۲۴	خنک آن دم که نشینیم در ایوان من و تو
۳۴	وحی آمد سوی موسی از خدا	۹۸	در رخ عشق نگر تا به صفت مرد شوی
۷۶	همچنان دنیا که حلم نایم است	۸۰	دوش از سر عاشقی و از مشتاقی
۱۲۰	همچنان که هر کسی در معرفت	۳۲	دوشینه مرا گذاشتی خوش خفتی
۸۸	یک حکایت گویمت بشنو به هوش	۱۳۰-۱۳۱	زین دو هزاران من و مای عجبا من چه منم

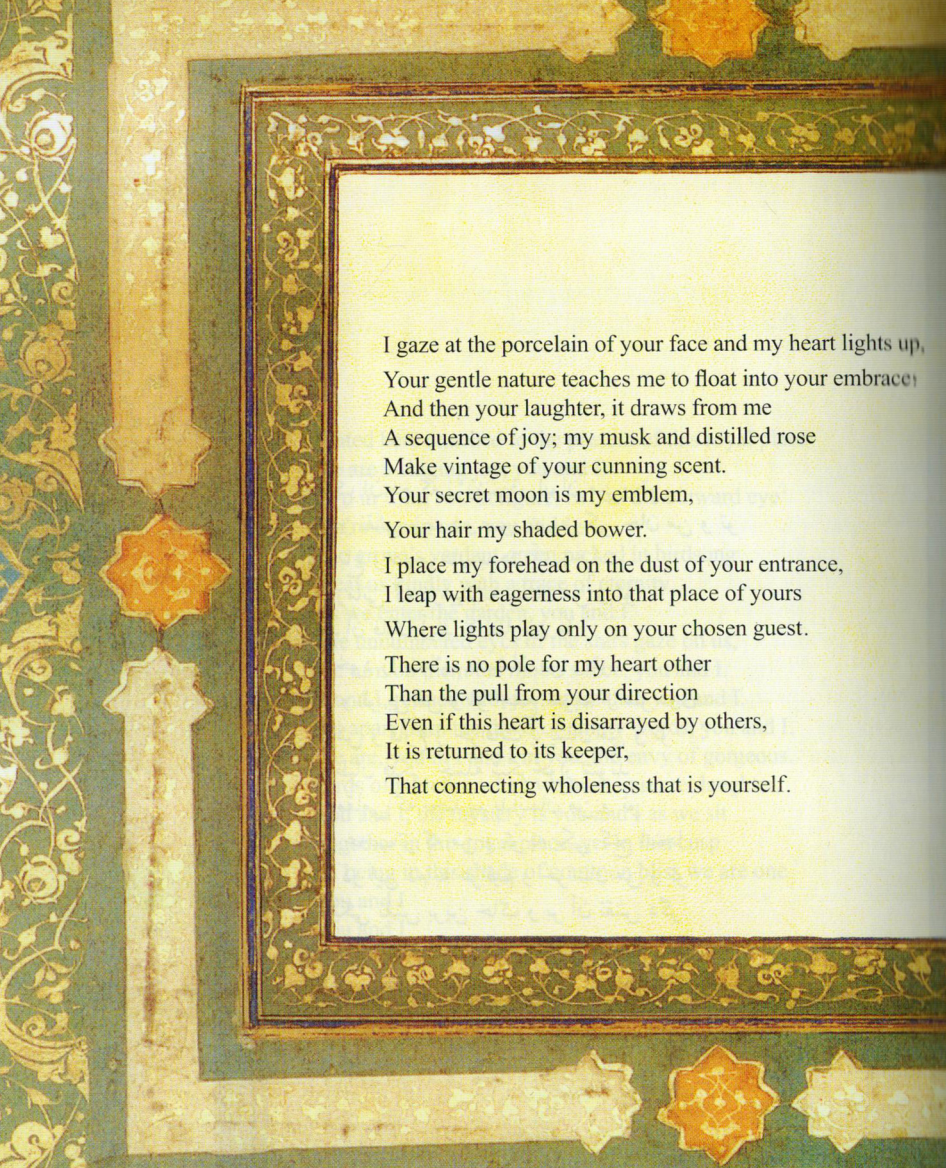

Music opens our hearts and surely ensnares
With echoes that spill from celestial spheres;
And faith far beyond the impaled cast of
thought
Turns ugly dissonance to honey by angels
brought.

Adam's children tuned and so coarsely tied
Hear with him the angels' song and smiling
sigh.
We remember them, even faintly, as yearning
Heartbeat of the sweet soul's original Learning.

Oh, music feeds the calling souls of lovers,
Music raises the spirit from its earthly covers,
The ashes grow bolder and shed their fur
Listen with stillness that only souls can share.

Mathnavi IV-733

I gaze at the porcelain of your face and my heart lights up,
Your gentle nature teaches me to float into your embrace;
And then your laughter, it draws from me
A sequence of joy; my musk and distilled rose
Make vintage of your cunning scent.
Your secret moon is my emblem,
Your hair my shaded bower.

I place my forehead on the dust of your entrance,
I leap with eagerness into that place of yours
Where lights play only on your chosen guest.
There is no pole for my heart other
Than the pull from your direction
Even if this heart is disarrayed by others,
It is returned to its keeper,
That connecting wholeness that is yourself.